

Ο ἌΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἰδρυθὲν γραφεῖον ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἀποκομμάτων τοῦ Τύπου.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ (COUPURES)

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀπόσπασμα

ἜΚΦΡΑΣΗ

Χρονολογία

19 III 1924

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΗΘΙΚΩΝ

Ἄνθρωποι ζήσαντες εἰς βορείου τόπου ὅπου ὅλα πηγαίνουν ρολοῖ, ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ δύσκολον ἐκεῖ εἶνε τὸ νὰ πεισθοῦν περὶ ἐνὸς δημοσίου ἀτόπου. Ἀλλὰ μόλις τὸ πρᾶγμα τεθῆ κατὰ ἀπὸ τὰ γυαλιὰ τῶν ἀρμοδίων καὶ διαπιστωθῆ, ἄτοπον πλέον δὲν ὑπάρχει. Ἐξαφανίζεται ἐντὸς δευτερολέπτου, ὅπως ἡ ἀράχνη ποῦ ἐξεφύτρωσε αἰφνηδίως ἐντὸς μιᾶς νυκτὸς εἰς γωνίαν εὐπροποῦς κέντρου. Ἀυτὰ τὰ κατορθώνουν ἢ ἐπιτροπαι εἰδικῶν, ἢ μία ἀπόφασις ἐπίσημος προωρισμένη νὰ ἐκτελεσθῆ ἀμέσως.

Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὰ πράγματα συμβαίνουν ἀντιστρόφως. Τὸ στραβὸ τὸ ἀντιλαμβάνονται ὅλοι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκδηλώσεώς του. Καθῆστε στῆ γωνιά ἐνὸς καφενεῖου. Θὰ ἀκούστε νὰ μιλοῦν γιὰ τὰ ἄτοπα, γιὰ τὰ κακῶς κείμενα μὲ ὀξύτητα παρατηρήσεως, ποῦ εἶνε νὰ λυεῖται κανεὶς γιὰτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν βρίσκονται στῆ Βουλῆ. Τοιοῦτσι σοφοὶ, αἰσθητικοὶ, τετραπέρατοι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους σοκάρει τὸ παραμικρὸ, εἶνε ἀπαξάπαντες οἱ Ἕλληνας. Ἀλλὰ εἶνε τετραπέρατοι μόνον μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ θ' ἀποφασίσουν τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου. Τότε κάνουν μίαν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἀσέμων δημοσιευμάτων, ἢ ὅποια τονίζει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης τὸν κίνδυνον ποῦ διατρέχει ἡ ἑλληνικὴ νεολαία ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀσέμων περιοδικῶν καὶ βιβλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὴν «Νανὰ» τοῦ Ζολᾶ, τὸν Βοκκάκιον, τὴν Πάπισσαν Ἰωάννην τοῦ Ροῖδη. Ἀλλ' ἂν ἀνέφεραν αὐτὰ μόνον, ὅπως ἀνεγράφει εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερ.δα, ἃς προσθέσουν καὶ ἄλλα ἀνάλογα πρὸς τὰ μνημονευθέντα. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτρέπεται νὰ διαβάζονται ὁ Πρεβὸ, ὁ Ἀνατόλ Φράνς — δὲν τρώγεται ἐκείνη ἢ «Θαῖς» του — ὁ Πιερ Λουῖς, οἱ Γκονκούρ, ὁ Μωπασσάν, ὁ Φλωμπέρ — δὲν ἔγινε καὶ δίκη μάλιστα διὰ τὴν ἀνηθικὴν «Μαντάμ Μπωβαρύ; — ὁ Θεόφιλος Γκωτιέ — ἢ «Δεσποινὶς δὲ Μωπέν» εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ φορέσῃ ἀνδρικό καὶ νὰ γλεντοκοπᾷ μὲ μιὰ παρέα νέων, πρὸ ἐνὸς ἐκ τῶν ὁποίων παρουσιάσθη στὸ τέλος ὁλόγυμνη; — Καὶ γιὰ νὰ μὴν προσέλθῃ ἢ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ κοπιῶδες ἔργον νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν ἀπείρων φιλολογικῶν ἔργων, ὅπου ζωγραφίζεται τὸ γυμνόν, ὅπως στῆ «Νανὰ» ἃς ἀπαγορευθῆ ἐντελῶς ἢ κυκλοφορία ὀλοκλήρου τῆς παγκοσμίου φιλολογίας.

Αὐτὰ πρέπει νὰ συμβουλευθῆ κανεὶς τὴν ἐπιτροπὴν. Τῆς εἶπαν νὰ ὑποδείξῃ τὰς ἐντύπους αἰσχροτήτας καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν φιλολογίαν. Ἰδέαν τοῦ ἀνηθίκου, τοῦ ἀσχήμου, δηλαδή, δὲν ἔχει. Τὰ μάτια τῆς εἶδαν μὲ τὸ ἴδιον βλέμμα τὴν ἐντυπον ἀκαθαρσίαν καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῆς φιλολογίας. Ἔτσι ἔθεσε πρόχωμα προστατευτικὸν τῶν ἀηδῶν κατασκευασμάτων καὶ τῆς σαπίλας, μερικὰ ἔργα τέχνης. Ὁ ὑπουργὸς ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς εἰσηγήσεως αὐτῆς ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κυκλοφορίαν παντὸς φιλολογικοῦ ἔργου διὰ νὰ εἶνε ἡσυχος καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα νὰ πωλοῦν μόνον τὴν «Ἀμαρλῶν σωτηρίαν» καὶ τὴν «Ἱστορίαν τοῦ παπουτσωμένου γάτου», ἢ νὰ μὴν πάρῃ στὰ σοβαρὰ τὴν εἰσήγησιν καὶ νὰ μὴ λάβῃ κανένα μέτρον. Ὅτι πρόκειται νὰ γείνη ἕξ αὐτῶν τῶν δύο, θὰ εἶνε προστασία τῶν ἀνηθικῶν ἐντύπων.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ μπορῆ νὰ καυχᾶται δι' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ποῖος θὰ μπορέσῃ νὰ τὴν θίξῃ. Αὐτὴ ὑπέβαλε τὸ ἀυστηρὸν πόρισμά της. Ὅσον περὶ τοῦ καταδτισμοῦ της, ποῖος θὰ τολμήσῃ νὰ γελάσῃ. Ἀπετελέσθη ἀπὸ σοφοὺς διδάκτορας τῆς φιλολογίας, ἀπὸ καθηγητὰς φαλακρούς, σχολιαστὰς τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἐρμηνευτὰς παλαιῶν χειρογράφων. Πῶς μποροῦσαν νὰ βάλουν μαζύ τους καὶ μερικοὺς ἀνθρώπους συγχρονισμένους; Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἔχανε τὸ κῦρός της.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΣ